

24.10.21, Telecí, Díkčinění

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří. Ž 46, 2-3

PÍSEŇ 638 Díky,

VSTUPNÍ MODLITBA

Hospodine, Pane náš,
k Tobě se nyní obracíme a chceme Ti poděkovat za vše, čím jsme obklopeni, za dny dobré, ale i ty horší. A chceme Ti poděkovat za to, že jsi s námi a že nás neopouštíš. Ale chceme Ti poděkovat i za to, když se cítíme sami a není nám vůbec do zpěvu. Ty jsi však ve svém Synu, ale i Duchu přítomen v našich srdcích i myslích a dáváš nám poznat nejen velikost svých darů, ale i příslib toho, co nás čeká v budoucnu. Děkujeme a prosíme Tě, ať se nám tento čas stane časem milosti a Tvého požehnání. O to Tě prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

1. ČTENÍ Mt 22, 1-10

PÍSEŇ 611 Není lepší, 635 Tvá, Pane, láska,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

i Tebe chceme nyní prosit za všechny, kdo se nad něčím trápí a není jim pomoci.

Za všechny, které postihlo nějaké neštěstí a nevědí si s tím rady.

Za všechny, komu odchází někdo blízký a rád by, aby tu ještě chvíli zůstal.

Za všechny, kdo nad něčím nebo někým pláče a nedají se utiшит.

A za všechny, kdo se tak moc hrozí blížícího se konce a nepomáhá jim ani příslib poslední hostiny v království Tvého Otce.

Za ty všechny Tě nyní prosíme a současně se přimlouváme, buď a zůstávej se všemi námi. Amen.

POSLÁNÍ Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlčena, Bůh zvítězil! 1Kor 15, 51-54

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘ Num 6, 24-26

PÍSEŇ 485 Král věčný,

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Iz 25, 6-8

Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné.

Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkrývku, která příkrývá všechny pronárody.

Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme potupu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin.

Milí přátelé,

slavíme dnes neděli Dík-činění, den, kdy děkujeme za úrodu v celém roce a den, který je i nám oddělen k tomu, abychom se mohli všichni obrátit ke svému Panovníku Hospodinu nejen pro přebohatou hostinu, ale především k odstranění smrti a setření slzy z tváří a sejmutí potupy Božího lidu z celé země.

Slavíme dnes den, který je nejen že oddělen pro Hospodina, ale také pro nás, komu se po někom stýská, kdo po někom teskní anebo nemůže dál žít, protože mu někdo nebo něco chybí.

A slavíme dnes den, kdy za to všechno také děkujeme, a to nejen sobě navzájem, ale především Pánu Bohu, který stojí nade vším a zároveň sestupuje až k nám, do naší potupy, do toho, čím se úplně nejvíc trápíme my sami.

A slavíme dnes den, který je oddělen pro Hospodina také proto, že v něm i nám dává své dary, abychom i my mohli žít.

Nejdřív však ještě pár slov k smrti. Hospodin zaslubuje jednou provždy smrt odstranit a setřít slzu z každé tváře. Činí tak i obětí svého Syna a našeho Pána Ježíše Krista, který nad smrtí zvítězil, byl vzkříšen a vstoupil na nebesa. Bůh však neříká, abychom přestali umírat nebo neumírali vůbec, ale snímá z nás smutek, který každá smrt provází a vede nás cestou útěchy a umění s ní žít. Bůh neodstraňuje smrt jednou provždy, jen nám ulehčuje tím, že s námi je, když nám někdo zemře.

Hospodin nám dává sám sebe, abychom se nebáli o smrti mluvit, abychom se nebáli plakat, abychom se nebáli, že se týká každého na celé zemi. Byly doby, kdy byla smrt a vražda na denním pořádku a televizní zprávy nebyly skoro o ničem jiném. Dnes po všech teroristických útocích a přírodních pohromách na nás číhá i znepokojivé dění v Kanceláři prezidenta republiky. Už dlouho jsem neviděl tak otřesné zacházení s lidským životem jako v nejvyšších patrech našeho státu.

Hostinou svou přebohatou nasytils chudé hosty, život není jen o svatbách, jakkoli tyto přinášejí radost, ale i o pohřbech. Nejde však o pohřební hostinu, ale hostinu Hospodina zástupů. Hostinu s vyzrálým vínem, jídlem tučným s morkem, vínem vyzrálým a přečištěným. Hostinu, kde je prostor nejen pro smutek, ale i pro nejzákladnější otázky lidského života. Hostinu, kde jde o to podstatné.

A kde se může i truchlit. A to nejen nad tím, že nám někdo blízký odešel, ale i že nemáme svůj smutek s kým sdílet. My však dnes slavíme, a to jak hostinu Hospodina zástupů, tak to, že se zpráva o Boží přítomnosti dostala ke všem národům, ale i lidem, kterým ještě chyběla. Slavíme dnes den, kdy se sluší poděkovat Pánu Bohu za všechny jeho dary, ale i jeden druhému za to, že tu vůbec můžeme být. A že to vůbec není samozřejmé. Vždyť komu z nás umřel nebo umírá někdo blízký, kdo z nás si někdy neuvědomil, jak tenká je hranice mezi životem a smrtí a proč smrt nemusí být tabu.

Hospodin nás nezavazuje našich životních konců, jen jim trochu ulehčuje tím, že ji bere na sebe a nám nechává hostinu s vínem a vědomím jeho přítomnosti. Takže ani na smrt, ale ani na smutek ze smrti už nemusíme být tak sami. Protože je s námi Bůh. A ten se o nás už postará. Provždy odstraní smrt, setře slzu z každé tváře a sejme potupu svého lidu z celé země. Co víc bychom si i my mohli přát? Než aby už nikdo neumíral a smrti už více nebylo, abychom ani nemuseli už nikdy plakat a aby se smrt přestala dotýkat i všeho lidu na celé zemi. A všude vládla jen radost z Hospodinovy tučné hostiny. A ta radost ovládla i všechn lid na celé zemi. A i my mohli být konečně spokojeni nad vítězstvím Boží přítomnosti.

Tu hostinu všem národům, tučnou a s vyzrálým vínem však připravuje sám Hospodin, jen on je jejím původcem a iniciátorem a jen on

nám dává poznat, pro koho je také určena. A že je především pro ty, kdo se cítí být někým nebo něčím ohroženi a kdo také čekají na Boží vysvobození. A to přijde, až všichni přijmeme Boží Slovo o tom, že nemusíme bát ani smrti, ale ani života ani neúspěchu, ale ani případného úspěchu, ale ani ničeho, co patří do Hospodinovy kompetence. Neboli co má pro nás jen Bůh. A nikdo jiný. A nejen pro nás, ale i pro všechny, kdo o to copak stojí, ale komu by to ani nemělo být odňato. Neboť jen Hospodin Bůh je schopen nejen setřít každou slzu či odstranit smrt, ale též unést, když o něj nemá někdo zájem.

Pánu Bohu jako by to bylo jedno. On umí odstranit závoj hříchu i smrti, on umí odstranit příkrývku neznabožství u národů, kterých se to i týká, on umí otevřít člověku oči, aby odhlédl i od toho, co ho až dosud sužovalo a přinesl záchranu i celé zemi. Záchranu neboli spásu. Bůh touží po tom, aby všichni lidé byli spaseni, a to jak ode všeho zlého, tak ale i od svých smutků a starostí. Bůh netouží po tom, abychom se měli dobře, ale abychom se o své radosti měli s kým podělit. Bůh svou hostinu nepřipravuje proto, aby se mohl pochlubit vyzrálým a přečištěným vínem, ale aby ji nabídl i těm, kdo jsou jinak sami. Bůh se všemu lidu nezjevuje proto, aby ho mohli i všichni poznat, ale aby dal nahlédnout i tam, kam člověk jen tak nevidí, do všech míst, kde je i on přítomen. Bůh neodstraní smrt a nesetře slzu

z tváře proto, abychom už nikdy nemuseli smutnit či tesknit, ale snímá potupu svého lidu z celé země proto, že je to Bůh.

Bůh se totiž člověku zjevuje jak v životě, tak ale i ve smrti, jak v radostech, tak ale i ve smutku a slzách a jak v potupě, tak ale i ve svých promluvách. Bůh je dnes s námi, když slavíme i jeho přítomnost, je s námi ve svém Slovu, je s námi, když se cítíme sami, ale i když jsme v něčí společnosti a přece sami. Bůh je s námi, když slavíme hod jeho přítomnosti a je s námi, když se mu chystáme poděkovat nejen za úrodu, ale i za to, že tu s námi vůbec může být. A my? Kde v tom všem jsme my? Záludná otázka. Jsme těmi, pro koho je ta hostina také připravena? Nebo těmi, z koho odstraňuje závoj nevědomosti? Nebo těmi, z koho stírá každou slzu a snímá z nás potupu smutku?

Hospodin nám především nabízí svou milost, a tou nás vede nejen k druhým lidem, ale možná především k sobě. Hospodin nám nabízí všechny své dary nejen proto, abychom s nimi mohli též dobře naložit, ale abychom se o ně mohli také podělit. O svou radost, o své nadšení, o to, že tu s námi může být sám Bůh. A nejen tam, kde jsou dva neb tři, ale kde je i nějaké to souznění. A Bůh chce, abychom všichni jedno byli, lidem, z koho bude možné sejmut i všechnu potupu.

PÍSEŇ 192 Dobře staví,